

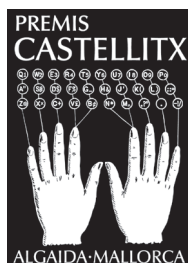
Maria Isabel Servera Matamalas

Aquest món

Rosa d'Or de Poesia Popular (Glosat)
Premis Castellitx

ALGAIDA, 2024





Col·lecció Binària · Premis Castellitx · PC2024-G-R-0346-0295

© del text: Maria Isabel Servera Matamalas

© de l'edició: Ajuntament d'Algaida, 2021

Coberta, maquetació i disseny de la col·lecció: Bartomeu Salas Mascaró

Coordinació editorial: Bartomeu Salas Mascaró

Ajuntament d'Algaida

C/ del Rei, 6 · 07210 Algaida (Illes Balears)

Tel.: 971 12 50 76 · 971 66 56 79

ajuntament@ajalgaida.net

premiscastellitx@ajalgaida.net

biblioteca@ajalgaida.net

www.ajalgaida.net

Queden totalment prohibides, sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació, total o parcial, d'aquesta obra.

Maria Isabel Servera Matamalas

Aquest món

Rosa d'Or de Poesia Popular (Glosat)
Premis Castellitx

ALGAIDA, 2024



AJUNTAMENT D'ALGAIDA



Col·lecció Binària · Premis Castellitx

PC2024-G-R-0346-0295

MARIBEL SERVERA MATAMALAS

Maribel Servera és de Manacor, va néixer l'any 1981, i és mestra i glosadora. Va conèixer la glosa quan tenia vint-i-set o vint-i-vuit anys i de llavors ençà s'hi dedica en cos i ànima. Ha glosat a places, bars i teatres d'arreu de Mallorca i d'altres territoris —Catalunya, País Valencià, País Basc, Sardenya...—; també cultiva la glosa escrita i publica gloses al diari *Última Hora* i a la revista *Cent per Cent* de Manacor. Per altra banda també ha fet tallers i formacions de glosa per a infants i adults. Fa feina de mestra a una escola de Manacor. Actualment és la presidenta de l'Associació Cultural Glosadors de Mallorca.

El glosat titulat *Aquest món*, de Maria Isabel Servera Matamalas, fou guardonat amb la Rosa d'Or de la Pau al 46è Premi Llorenç «Móra» de Poesia Popular (Glosat) dels Premis Castellitx 2024. En foren jurats, Gabriel Janer Manila, Ricard Martínez Pinyol i Miquel Serra Roig.

Aquest món

Aquest món d'avui en dia
que entre tots hem dibuixat
menarà la humanitat
lentament a l'agonia.
Bastarà la poesia
per sortir del pou pregon?
Pot ser el glosador es confon
quan erràtic es proposa
encabir dins una glosa
els problemes d'aquest món.

En el món d'avui en dia
molta gent va fot qui fot,
perquè absolutament tot
depèn de l'economia
que estableix la jerarquia
que en la raça humana impera;
i del gruix de la cartera
que passegis dependrà
que et tractin com un humà
de segona o de primera.

I en el món d'avui en dia
com que tot són els doblers,
qui no fa feina fa més
nosa que no companyia.
I amb aquesta teoria
econòmica que hi ha,
no ens tremola gens la mà
en deixar a una residència
per acabar l'existència
a aquells que ens varen criar.

I en el món d'avui en dia
compten tan poc els infants
com els vells inoperants
que perden la fesomia.
El qui no té autonomia
fa nosa, al cap i a la fi.
I en acabar de parir,
els infants cap a escoleta,
perquè aviat sa mareta
pugui tornar a produir.

Aquest món d'avui en dia
és arbitrari i injust:
uns habiten el disgust
i els altres la demesia.
Aquesta dicotomia
és mala de superar
perquè ens costa empatitzar
amb la desgràcia llunyana
i quan mig món mor de gana
l'altre mig tira el menjar.

Aquest món

Aquest món d'avui en dia
està compartimentat
i el lloc on t'han engendrat
t'empresona i t'engabia,
i si tens la gosadia
d'escapar i embarcar-te
prest podràs descobrir que
no hi ha cap terra promesa
i que néixer en la pobresa
vol dir pobre morir-te.

En el món d'avui en dia
nosaltres hem tengut sort
perquè hem nascut en el nord
i això ja ens beneficia.
Avui la geografia
determina el teu destí
i els que han arribat aquí
per fugir del drama humà
encara han de demanar
disculpes per existir.

En el món d'avui en dia
et miraran malament
si tens la pell diferent
i rara la fesomia.
Si vens de la llunyania
seràs sempre marginat,
com si haguessis arribat
només per fer sacrilegis
o prendre'ns els privilegis
que el destí ens ha regalat.

Aquest món d'avui en dia
que ens vol a tots ignorants
ens posa en mans dels mitjans
i la seva traïdoria.
L'estultícia ens extravia
i tota la informació
que surt del televisor
és un dogma que va a missa;
ah, i com més estantissa,
banal i buida, millor!

En el món d'avui en dia
no està molt ben vist pensar
i la ignorància ens fa
d'apoderada i de guia.
A pics pareix que es premia,
fins i tot, la beneitura:
en un món sense ventura
alabam el més betzol
i valoram el futbol
més que l'art i la cultura.

En el món d'avui en dia
tothom està empantallat
car també ho hem abocat
tot a la tecnologia.
És com una malaltia
que no havíem vist abans:
amb el mòbil dins les mans
caminam sense embranzida
com a zombis per la vida
més frívols i menys humans.

Aquest món

És, el món d'avui en dia,
de plàstic i artificial
i a tot allò natural
li llevam categoria.
Menyspream la pagesia
i els productes excel·lents.
Duim de fora els aliments,
abandonam els pagesos
i anam a comprar als xinesos
coses que no duren gens.

En el món d'avui en dia
és enfora la igualtat
tot i que hàgim avançat
i que anem per bona via.
Avui, la dona estudia
i té somnis en estoc,
segur que trobarà un lloc,
un bon ofici i una eina;
farà la mateixa feina,
però cobrarà més poc.

Però el món d'avui en dia
encara té glosadors
que defensen els valors
de l'art i la bonhomia.
Procurarem la utopia
tot i que no arribi mai.
Avui ja som al topall
dels versos dels meus poemes.
Les desgràcies i els problemes
són lluny de l'acabatall.

